

אני לא זקוקה לגברים

(המשך בעמוד 41)

אל תהיי יותר גבוהה ממנו. תתני לו הרגיש שהוא גבר, הלכתי לפסיכולוג, לפני הגירושים הזניים, כדי להציל את הנישואים. כל העצות היו שאני יותר מדי מוצלחת. צברנו בעסק יחד, כשהיה לי רעיון מוצלח, הייתי צריכה להתנהג כאילו דרעיון לא בא ישירות ממני. רק להתניף לו. כשהיה מרביץ מכות, אז אני אשמה כי אסור לי להרגיז אותו. זה להטיל את האשמה על הקורבן. גם היחס אל נשים מוכות בחברה זה שאילו שהן אשמות. כשהייתי הולכת למיטרה להתלונן על זה שהיכה אותי, הם היו שואלים אותי, מה את מרוקאת, שאת ממשיכה להישאר איתו תתגרשי ממנו.

אני טבעית, אני מעריכה מין ואני חושבת שמין זה אחד הדברים היפים, אבל רק מין? אני הייתי יכולה לקבל גברים כמה שאני רוצה. לחכות עד שהוא יצלצל ואחרי, כעבור יומיים, להיות עם מישהו אחר? אני לא מוכנה להחליף גברים בשרשרת. אני מוכנה לגבר אחד. במקרה, מישהו הוציא אותי, לא מזמן, ואחרי שתי פגישות הוא אמר לי „גו, מתי אני עולה אליך?” לפעמים כשאני רואה אנשים נשואים, אני שמחה שאני גרושה. אך שהם אוכלים אחד את השני ומאמלים אחד את השני, הכל על מנת להיות נשואים. כשביל מה מתחננים?

תמרורים

הוענק ♦ פרסנובל לרפואה לד"ר (לבוטניקה) **ברברה מקי קלינטוק** (81) על עבודתה בשדה הגנטיקה. ד"ר מקלינטוק, רווקה ונמוכת-קומה (1.52 מטר), רצתה, בצעירותה, להתמחות בגידול-צמחים, אולם לא מצאה אוניברסיטה אמריקאית שניאותה לקבל אשה לחוגי לימודים זה. מחקר-חייה, שגילה מה גורם לציבעים (הכהה או הכהיר) של גרעיני התיירוס, ואשר יושם במחקר בנושאי הגנים ברפואה ויכה אותה לפני שנים במילגה של קרן-מחקר אמריקאית, המבטיחה לה הכנסה שנתית, פטורה ממס, של 60 אלף דולר (כחמישה מיליון שקלים) כל עוד היא בחיים.

נתמנה ♦ המפקד הומני של כוחות הרביסון סעד חראד בררוב לבנון, סגן (בצבא לבנון) **שרבל ברקאת**, נוצרי יליד עי-אייבל (המצוייה כחמישה קילומטר צפונית לכרעם הגלילית), ושעד כה היה ידוע בעיקר בזכות הצלחותיו כצייד חזירי-בר. הוא יהיה ממונה על 3000 חיילי חראד ב-14 בסיועם, עד שובו של חראד מהפסקת-הנופש שלו, שעליה החליט אחרי שעבר בריקות בבית-חולים חיפאי.

נתמנה ♦ מנהל המכון לחקר המידבר של אוניברסיטת בארשבע, **פרדססור** (לפיסיוולוגיה של הצמחים) **יוסף גיל** (52) הידוע בפיתוח זו

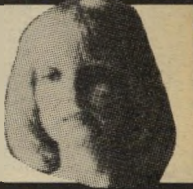
פרופ' יוסף גיל, מנהל המכון לחקר המידבר של אוניברסיטת בארשבע

שיושנים המושקה כאמצעות טיפוסף בעומק השורש (ולשם חיסכון במים, החיוני באזורים צחיחים). גיל, שינהל את המכון, המצוי בשדה-בוקר, על 60 מרענון, היה בעבר, טייס חיל-האוויר, ואחרי-כך פרש ללימודים (מבחינה אינטלקטואלית. הטיסה לא העניקה לי די אתגר"*) כשהתפרנס בעת לימודיו הצבאי, כמפקד פלוגת לימודים באוניברסיטה העברית, ממישרת קבר-ניט בחברת-התעופה ארקיע.

נולדה ♦ בניירוק, **לאשר ירלין** (60) ולרעייתו, **טליה**, בת בכורה, הילדה. זאת ילדתו השלישית של ירלין, אב לבת ובן מנישואיו הראשונים. שלהם שם קק, ערב כניסתו לבית-הסוהר בגין פרשת מעילותיו שניתנה בשנת 1977. ראשה-המשלה של או, יצחק רבין, ביקש למנותו נגיד בניקיישראל. ירלין, יליד ירושלים וכלכלן לפי השכלתו, היה בעבר חבר קיבוץ חמריה, מוכיר התנועה המאוחדת, מוכיר חברת-העובדים ווישברדאש קופת-חולים. הוא ירד לבניירוק, אחר שרצה את עונש המאסר שלו, יחד עם אשתו השנייה, טליה, לשעבר מישפטנית במישרד-הביטחון.

נותר ♦ בתליה-שומר, מוכיר מיפגת-העבודה, **חיים ברליב**, נביתוח הנוספתן, חודש לפני יום הולדתו ה-60, ו-48 שעות לפני גישואיה השניים של בתו, זוהר, הניתוח עלה כה עליו שבר-לעד, עמד, כיום החתונה, על רגליו, רקד טאנגו עם בת-הכלה. היה זה הניתוח השישי לברלב בשנים האחרונות. חמשת

הגברים הם או דבילים, או לא יודעים על מין!

הפיתרון שלי זה לשנות את דפוסי החיים שיש כיום. גבר מרגיש שהוא לא גבר, אם אין לו מאהבת מהצד. כי זה הדבר הכי מקובל. אם יכולים להראות פירסומת שהמוכירה שלו היא חתיכה והוא מסתכל עליה כחפץ. האנשים צחקו מהפירסומת, אבל צריך לזכור, כי הופכים את האשה לחפץ. ייתחילו קצת להבין מה מרבר בוכר על „אני ואתה” שחשוב להיות לא אוניקסט אלא טובייקט.

מבחינת חברתית אנחנו כמו מנודות, אם אנחנו לא יוצאות עם חברות אנחנו כמו אינוליריות. החברה, שהיא ברובה נשואה, כמעט שלא מקבלת אותנו. חסר מקומות בעלי רמה, ימים לא רק לרקוד ושיתפסו אותך ביד, ומה את עושה הערב. פשוט מקומות מיפגש או מועדונים.

ש לי רעיון לבתי-מגורים של פנויים ופנויות, עם חדר-אוכל משותף למטה. אוכלים יחד כשרוצים, ולא אוכלים כשלא רוצים. עם מקום לככס במכוון, זה לא קיבוץ.

כי רווק בקיבוץ לבודר מאוד קשה, בגלל הלחץ החברתי שיש עליו להתחתן. אפילו לצעירים קשה לפעמים להתחתן ואז הם רצים לשדכנים. המקום היחיד להכיר זה במקומות שמוזמנים לדיקורים, אבל שם אי-אפשר להכיר את הבנאדם הכי טוב.

בתים עם שירותים משותפים.

המחקרים על הנשים המוכות הם מחקרים של גברים. יש לי מחקרים אחרים. זו לא האישה הגורמת למכות. הם, הגברים, התרגלו כשהאשה מכות. חת את הפה אז מצעיה-ההגנה שלהם זה היינים. הם גילו בחברה כזאת, להורים כאלה. הגברים תומכים אחד בשני.

פעם קיבלתי מכות בעסק, היו עוד גברים, הם כולם קמו ועזבו. והיי אחוות-גברים, שנותנים להרביץ לי נשים. בגלל זה החוקים לאונס הם קלים. כמה דוגמאות יש שנשים מכות גברים? מי בכלל עושה מילחמות? הנשים עושות, או הגברים? יש אלימות בגברים! הנשים נותנות חיים לעולם. לא ראינו אישה שרוצה להרוג את הבעל שלה. לגברים לא איכפת. דבר ראשון הולכים למלחמה.

התפקיד שלהם לעשות שלום ולא ללכת למלחמה. אני כן גאה להיות אישה, ואם לא אמצא את הבכרזוג שלי, שאוכל לחיות איתו. אני מעדיפה להישאר לבד.

בעוד עשר שנים לא חושבת שיהיה לי יותר קשה, לא אתמוטט.

אני מעודדת את כל החברות שלי. אני תומכת באישה חולת-סרטן כבר שלוש שנים. יום יום היא מצלצלת אלי.

יום אני יודעת, שעשיתי הכי טוב שיכולתי, כדי למצות מהמצב שלי. אני נהנית מהחיים. כל פעם יש לי

יש גברים נחמדים, אבל את אלה אני לא פוגשת!

דירות קטנות זה אידיאלי. לא תמיד מתחשק לאכול לבד ואז יש אלטרנטיבה. רואים טלוויזיה יחד ויש מישהו שאתה יחד ואז באופן טבעי נוצרים קשרים.

גם במקום עבודה מעל לגיל מטיים כולם נשואים. הצבא כן פנויים לא טוב. באמריקה יותר קל, שם זה מאוד מקובל שאשה נכנסת למקום ציבורי לבד. כאן מייד מרביקים לה סטיגמה, אשה שבאה לחפש או שהיא זונה. ההתייחסות אליה היא לא מוכרת. אנחנו נשארו מדינה מיוחדת איפה שהגבר יכול לצאת ואשה — לא.

כפי שסופר לדינה רנן

משוה אחר. בטח שהייתי רוצה צעירים, כמו שהגברים רוצים צעירות. גבר צעיר הוא לבטח יותר אסתטי ונחמד. אני חושבת שאין דבר יותר יפה מגבר יפה עם גוף יפה, בלי כרס. עכשיו יש פירסומת של סבירנה או משוה. תענוג להסתכל על זה. הגברים בגילנו לא מטפחים את עצמם. הם חושבים שהם לא צריכים, אבל זה צריך להיות ההיפך. זה הכל מראה על האגו שלו. הוא חושב שהוא כלי-כך מושלם שהוא לא צריך שום דבר. אני חושבת שאם גבר הוא אסתטי ומתבטח, זה יופי. הרי רובם מטייחים, אז אני צריכה עוד לשבת על ידם? לא!

ראש-משלה שמיר בקרן-רכבת גדוש חיטים

הקודמים היו ניתוחים אורטופדיים שנעשו אחרי שנפל מסוסו. **אושפזה** ♦ בניירוק, לגיבוס חוזר של שבר בורועה, **פארה פוסט**, המלאכית לשעבר, אחר שהגיבוס הראשון של השבר לא עלה יפה. פוסט שברה את זרועה עת מעדה בהצגת תיאטרון-השוליים מצבים קיצוניים, שבו היא מגלמת תפקיד של קורבן-אונס, הנוקמת כאנס בו במקום, כולאת אותה מאחרי סורגי האח אשר בכיתה ומענה אותו.

נותחה ♦ בלונדון, בפעם השניה תוך 15 חודשים, להסרת גידול סרטני, שחנקית הקולנוע הבריטית, פצצת-המין **דייאנה דורס** (44).

ד"ר מקלינטוק גרעינים כחים או בהירים

שתיארה את הרגשתה אחרי הניתוח: „אני מרגישה כאילו נדרסתי על-ידי מכונית”. רורס, אם לשלושה בנים בוגרים משלושה בעלים שונים, ידועה, מאז ותמיד, בהתבטאותיה הנמרצות: „יש לי גיורה מדהימה, אבל עיניים זעירות ושפתיים כמו צמיגים”.

נחוג ♦ יום הולדתו ה-68 של **יצחק שמיר**, ראש-הממשלה (והשביעי מאז הקמת המדינה). שמיר, יליד פולין, אשר ניצל את השטייה המנדטורית שהעניקה רשיונות-עלייה לסטודנטים, עלה ארצה בגיל 20 כתלמיד להיסטוריה ולספרות של האוניברסיטה העברית, אך החליף עד מהרה את עיסוקו והיה לפועל-בניין ומנהל-חשבונות, עד שהצטרף לאצ"ל, ממנו פרש ללח"י. הוא נעצר על-ידי הבריטים כשבידו חותמת קציני-המחוז תל-אביב, שבה החתים תעודות-זהות מווייפות לחברי המחתרת, נידון למאסר קצר (שלושה חודשים בכלא

נחוג ♦ בקיוריית-ביאליק, יום הולדתו ה-78 של **צבי קרלינר**, ראש-העירייה הקשיש והוותיק ביותר בארץ, המשמש בתפקידו זה 38 שנים רצופות והרץ גם לבחירות של השבוע הבא. כדרכו, ברשימה אישית, שבה מובטח לו ניצחון, קרלינר, שעלה מגרמניה לצינוני, שמונה שנים לפני הנאצים, החליף בארץ את מיקצועו (מסגרי-מכרות) בהוראה, שומר על רענותו בשחיה יומית במימי מפרץ חיפה ותרגול יוגנה אחת לשבוע.

נחוג ♦ בניירוק, יום הולדתו ה-83 של הסופרת **לאורה הובסון**, עיתונאית ואשת יחסי-ציבור, שפירסרה מה הגרול בא לה כשנת 1947, עם פירסום סיפורה, רכבה-מכר הסכם גנטלמני, שקרע את קשר השתיקה על האנטי-שמיות בחברה האמריקאית. הובסון גלווייז-עלב (שידעה לספר כי האבס נוצצה חרב פירסום הסכם גנטלמני עם ידידיה, תבעו הנוצרים לפרסמו, היהודים — לא לפרסמו), ידועה לאיפחות בזכות הבנתיה הרבות (כולל שלושה נישואין) ובחלוציותה, כאשר בשנות ה-30 אימצה, כרווקה, ילדה ולאחר זמן, כעודה רווקה, ילדה ילד מבלי להודיע על כך לאביו.

• בין חבריו לאותו מחנה-מעצר שלוש חברי אצ"ל, המכהנים היום כשרים בממשלתו: שר-הכלכלה, יעקב מרידור; שר-התחבורה, חיים קורפו ושר-התיקשורת מרדכי ציפורי.